

[Jørgen Tved]

bygges ca. 16.500. Det vil sige ca. halvdelen. Hvordan skal de andre klare sig? Ja, de må jo så gå ud på det private marked, bygge parcelhuse eller ind i ejerlejlighedsproblematikken, og det kan vel ikke være nogen ønskværdig situation. Det er begrænset, hvor mange ejerlejligheder eller hvor mange parcelhuse der kan bygges i København.

Derfor er det nødvendigt, at vi tager højde for, hvad der sker i de kommende tre år. Denne plan er jo en treårsplan. Det er de kommende tre år, man her beslutter om.

Planen indeholder for små kvoter, for små lejligheder, der bliver for dårligt finansieret. Brugere kommer til at betale alt for høje huslejer. Det er de problemer, vi har at slås med, og det er dem, boligministeren ikke løser med dette forslag.

Baadsgaard (S):

Både den konservative ordfører, hr. Engell, og boligministeren gjorde en hel del ud af, hvordan fortiden så ud. Jeg synes nok, vi kan spare os for den megen talgymnastik, men o.k. Boligministeren glemte, det gjorde hr. Engell også, at se på det samlede byggeri. Det er i hvert fald en kendsgerning, at hvis det var 9.000 boliger – det sidste år var det altså 12.000 – så var det reelle tal. Når vi nu siger 9.000, så er det reelle tal 7.000.

I stedet for at se på fortiden kunne man spørge: Løser vi problemet tilstrækkelig grundigt med de tal, der er foreslået her? Vi mener nej.

Jeg håber stadig væk, at der under udvalgsarbejdet kan skaffes mulighed for, at vi i hvert fald kan se på den nedskrivning, der sker af kvoten i forbindelse med genopretning, og hvad det nu hedder.

Så var der spørgsmålet om huslejeudviklingen på kollegier, kollegiesektionen, kollegiebyggeriet. Jeg blev ikke helt klar over, om der ligger nogle tal, men det kan vi få undersøgt i udvalget. Når jeg rejste spørgsmålet, var det, fordi vi fik det løfte under behandlingen af boligbyggeriloven sidste år, at boligministeren ville følge huslejeudviklingen tæt med henblik på, om en yderligere regulering eller en årlig regulering var nødvendig. Det vil vi under udvalgsarbejdet have undersøgt nærmere.

Jeg var glad for boligministerens bemærkning om, at det er nødvendigt at få spredt det almennyttige byggeri ud over landet til de for-

skellige kommuner, og det håber jeg da at vi i Folketinget kan samles i bred enighed om. Der ligger jo allerede et forslag på bordet, som i hvert fald i princippet er udmærket, og så kan vi tale om det en anden gang rent teknisk.

Når boligministeren taler om de små boliger og siger, at der er en stigende efterspørgsel, så går det ikke på kvadratmeter, men på antal rum. Jeg er bange for, at man sammenblander årsag og virkning her. Boligministeren brugte også selv den argumentation, som han havde modtaget udefra, nemlig at de var blevet for dyre. Jamen årsagen til, at folk søger en mindre bolig, er, at de ikke har råd til at betale en større. Det er måske knap så meget et udtryk for, hvad de i virkeligheden ønsker.

Det er måske rigtigt, at det ikke er nogen dramatisk ændring, men nu er det jo anden gang, det sker, og man kan måske uden dramatik alligevel få boliger, der er for små i forhold til det, de bør være for at være gode familieboliger.

Jeg står her med Beboerbladet fra november i år, hvor boligministeren er citeret for at sige:

»Vi skal arbejde for, at de almennyttige boligafdelinger som for 15-20 år siden får en alsidig sammensætning af de forskellige befolkningsgrupper.«

Jamen hvis de almennyttige boligafdelinger skal have en sådan alsidig sammensætning, så skal der også være plads til almindelige familier i de almennyttige boliger, og det afskærer man jo, når man vil gå ned i den størrelse.

Derfor mener jeg, at der er grund til at se på det endnu en gang, og jeg mener også, vi har konstateret her i salen, at der er flertal for ikke at anbefale ministeren at gøre, som han har foreslået.

Engell (KF):

Det er hr. Baadsgaards bemærkninger om talstørrelserne, som kalder mig op. Hr. Baadsgaard siger, at nu skal vi ikke diskutere tal, men det er jo lidt svært, når hele forslaget handler om kvoter og dermed tal.

Det, jeg fastslog i mit indlæg, hr. Baadsgaard, var, at hvis man kigger på det samlede omfang af støttet byggeri her i landet i den lange årrække, hvor vi havde socialdemokratiske regeringer, og sammenligner med, hvad der er gennemført af støttet byggeri i de seneste år, hvor vi har haft borgerlig regering her i landet, taler vi om en difference, nu er jeg lidt stor i sla-